

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου «Κύρωση Σύμβασης για τη μεταφορά των καταδίκων μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Στις 22 Δεκεμβρίου 1986 υπογράφηκε στο Κάιρο συμφωνία για τη μεταφορά των καταδίκων. Με τη σύμβαση αυτή επιδιώκεται να διευκολυνθεί η μεταφορά των καταδίκων-πυλών των ενός κράτους στη χώρα καταγωγής τους για να εκτίσουν σ' αυτήν την ποινή που τους έχει επιβληθεί από τα δικαστήρια του άλλου συμβαλλόμενου κράτους. Η διαδικασία που ακολουθείται είναι απλή και συντομή και οι εγκρίσεις που παρέχονται από τη σύμβαση εξασφαλίζουν τόσο τον καταδίκου, αφού εκπαιστεί η προηγούμενη συναινέσή του, όσο και τα συμβαλλόμενα κράτη, αφού πρέπει και τα δύο να συμφωνούν για τη μεταφορά.

Η σύμβαση αποτελείται από 21 άρθρα το καθένα από τα οποία προβλέπει ειδικότερα τα εξής:

Στο άρθρο 1 προσδιορίζεται η κυριώς έννοια των όρων που χρησιμοποιούνται στο κείμενο της σύμβασης.

Στο άρθρο 2 αναπτύσσεται η γενική αρχή που διέπει τη σύμβαση.

Στο άρθρο 3 ορίζονται οι δικαιούμενοι να υποβάλουν αίτηση μεταφοράς. Έτσι, σύμφωνα με τη διμερή αυτή σύμβαση, αίτηση μεταφοράς μπορεί να υποβάλει είτε α) το κράτος της καταδίκης είτε β) το κράτος της εκτέλεσης είτε γ) ο ίδιος ο καταδίκος.

Στο άρθρο 4 καθορίζονται οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να πραγματοποιηθεί η μεταφορά του καταδίκου.

Στο άρθρο 5 προβλέπεται η υποχρέωση του Κράτους της καταδίκης να πληροσφεί τόσο το άλλο συμβαλλόμενο κράτος για κάθε καταδίκη που έλαβε χώρα σε βάρος πολίτη του τελευταίου αυτού κράτους όσο και τον ίδιο τον καταδίκη για τη δυνατότητα μεταφοράς του στη χώρα καταγωγής του. Ο καταδίκος πρέπει επίσης να ενημερώνεται για κάθε απόφαση που λαμβάνεται είτε από το κράτος της καταδίκης είτε από το κράτος της εκτέλεσης σχετικά με μια αίτηση μεταφοράς.

Στο άρθρο 6 προβλέπονται περιοριστικά ορισμένοι όροι, οι οποίοι όταν συντρέχουν αποκλείουν τη μεταφορά του καταδίκου.

Στο άρθρο 7 προβλέπονται επίσης περιοριστικά οι όροι οι οποίοι εφόσον συντρέχουν μπορούν να μην επιτρέψουν τη μεταφορά του καταδίκου. Σημειώνεται ιδιαίτερα ότι η διαφορά μεταξύ των όρων που πάσσουν στα άρθρα 6 και 7 είναι ότι στο μεν άρθρο 6 η συνδρομή των όρων που προβλέπονται σ' αυτό αποκλείει τη μεταφορά ενώ η συνδρομή των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 7 μπορεί να μην κάνει δεκτό το αίτημα της μεταφοράς.

Στο άρθρο 8 επαναλαμβάνεται ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη μεταφορά η συγκατάθεση του καταδίκου ενώ παράλληλα ορίζεται τόσο ο τρόπος με τον οποίο δίνεται αυτή όσο και η δυνατότητα πιστοποίησης μέσω προξενικού λειτουργού, ότι η συγκατάθεση δόθηκε με το δέοντα τρόπο.

Στο άρθρο 9 προβλέπονται οι συνέπειες που έχει η μεταφορά για το κράτος της εκτέλεσης.

Στο άρθρο 10 προβλέπεται η υποχρέωση του κράτους της εκτέλεσης να πληροσφεί το κράτος της καταδίκης,

όταν το ζητήσει, για τη συνέχιση της εκτέλεσης της ποινής.

Στο άρθρο 11 ορίζεται ότι οι τρόποι εκτέλεσης της ποινής διαπονται από το νόμο του Κράτους της εκτέλεσης.

Στο άρθρο 12 προβλέπεται ότι τόσο το κράτος της καταδίκης όσο και το κράτος της εκτέλεσης μπορεί να απονείμει χάρι, να χορηγεί κινήσεια ή να μετριάσει την ποινή σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία.

Στο άρθρο 13 προβλέπεται ότι ειδικά για την επανάληψη της διαδικασίας μόνον κριτήριο να απορριφθεί είναι το κράτος της καταδίκης.

Στο άρθρο 14 προβλέπεται απ' ενός μεν η υποχρέωση του κράτους της καταδίκης να πληροσφεί χωρίς καθυστέρηση, το κράτος της εκτέλεσης για κάθε απόφαση ή μέτρο που πηχει εν όλω ή εν μέρει την εκτέλεση της ποινής, κατόπιν δε η αντίστοιχη υποχρέωση του κράτους της εκτέλεσης να θέτει τέλος στην εκτέλεση της ποινής πληροσφοντάς οποιαδήποτε τέτοια απόφαση ή μέτρο.

Στο άρθρο 15 δικασθίζεται η εφαρμογή της αρχής NE BIS IN IDEM κατά την εκτέλεση της ποινής μετά τη μεταφορά.

Στα άρθρα 16 έως και 21 περιλαμβάνονται ρυθμίσεις σχετικές με τη διαδικασία μεταφοράς για την υλοποίηση της οποίας στο τελικό της στάδιο κριτήριο από ελληνικής πλευράς είναι το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Ειδικότερα δε τα άρθρα αυτά προβλέπουν και ρυθμίζουν την έγγραφη διατύπωση της αίτησης μεταφοράς, το περιεχόμενό της, τα έγγραφα που τη συνοδεύουν, τον τρόπο διαβίβασής τους και την απώλησή από υποχρέωση επικυρώσεως τους, τα έξοδα μεταφοράς καθώς και τη γλώσσα στην οποία πρέπει να συντάσσονται οι αιτήσεις και τα συνοδευτικά έγγραφα και δικαιολογητικά.

Στο άρθρο 22 προβλέπεται η θέση, σε ισχύ της σύμβασης ένα μήνα μετά την ημερομηνία υπογραφής της και ο τρόπος καταγγελίας της.

Στο άρθρο δεύτερο του κυρωτικού νόμου ορίζεται ως κριτήριο δικαστήριο για την εφαρμογή της σύμβασης το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών. Κατά της απόφασης αυτού επιτρέπεται στον εισαγγελέα και στον καταδικασθέντα το ένδικο μέσο της αναίρεσης.

Στη νομοθετική κύρωση της παραπάνω σύμβασης αποσκοπεί το προτεινόμενο σχέδιο νόμου το οποίο σας υποβάλλουμε και παρακαλούμε να το ψηφίσετε.

Αθήνα, 4 Μαΐου 1987.

Ο: Υπουργός

Εξωτερικών
Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Δημόσιας Τάξης
Α. ΔΡΟΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

Δικαιοσύνης
Α. ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Κύρωση Σύμβασης για τη μεταφορά των καταδίκων μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου.

Άρθρο πρώτο.

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Σύμβαση για τη μεταφορά των καταδίκων μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου που υπογράφηκε στο Κάιρο στις 22 Δεκεμβρίου 1986, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής: